

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

สถาบันอุดมศึกษาไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐหรือวิทยาลัยเอกชน ล้วนมีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกันคือ จัดการเรียนการสอน การทำงานวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ดังนั้นห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาซึ่งเปรียบเสมือนศูนย์กลางการศึกษาของสถาบันจึงต้องดำเนินงานให้สนองวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ (ประภาวดี สืบสนธิ์ 2527 : 1) เพราะคุณภาพของห้องสมุดจะเป็นเครื่องกำหนดคุณภาพทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ (Buck 1964 : 4295) ในการส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักการค้นคว้าด้วยตัวเอง และในการส่งเสริมให้มีการวิจัยอย่างกว้างขวางทั้งในหมู่อาจารย์และนักศึกษาโดยใช้ทรัพยากรห้องสมุดเป็นหลักนั้นห้องสมุดจัดทำบัตรรายการไว้ให้เป็นเครื่องมือดังที่ประภาวดี สืบสนธิ์ (2526) ได้กล่าวไว้ว่า บัตรรายการเป็นเครื่องมือช่วยค้นเพื่อให้ผู้ใช้เข้าถึงวัสดุที่ต้องการ ขณะเดียวกันบัตรรายการก็สามารถใช้เป็นหลักฐานของทรัพยากรที่ห้องสมุดมีอยู่ และยังประโยชน์แก่บรรณารักษ์ในการปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ ในห้องสมุด

ในอดีตเมื่อห้องสมุดมีขนาดเล็กบรรณารักษ์เคยทำหน้าที่เป็นบัตรรายการค้นหาทรัพยากรห้องสมุดเพื่อให้บริการด้วยตนเอง แต่เมื่อห้องสมุดมีขนาดใหญ่ขึ้นสารนิเทศมีมากขึ้น บรรณารักษ์ย่อมไม่สามารถจดจำสิ่งที่มีอยู่ในห้องสมุดได้หมด

บัตรรายการจึงมีบทบาทให้บรรณารักษ์ได้บันทึกข้อมูลทางบรรณานุกรมของวัสดุ
ห้องสมุดตามกฎหมายที่ได้มีการกำหนดมาตรฐานสากล ทำให้งานทำบัตรรายการ
เป็นงานที่ใช้เวลาและค่าใช้จ่ายสูง

ดังนั้นเพื่อให้ทั้งบรรณารักษ์และผู้ใช้ห้องสมุดใช้ประโยชน์จากบัตรรายการ
ได้ทั้งในระบบมือและระบบออนไลน์ ในต่างประเทศจึงได้มีการ ศึกษาเกี่ยวกับ
การใช้บัตรรายการอย่างจริงจัง เพื่อที่ห้องสมุดจะได้ให้บริการที่ดีขึ้นแก่ผู้ใช้ห้องสมุด
ในอันที่จะหาทรัพยากรที่ต้องการ และเป็นการขจัดแรงงาน ค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น
อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน

จากการศึกษาผลการวิจัยเกี่ยวกับใช้บัตรรายการที่ผ่านมา พบว่าผู้ใช้
มีวัตถุประสงค์ในการใช้บัตรรายการที่หลากหลาย ดังนี้

Palmer (1970 : 2413-A) ศึกษาความต้องการของผู้ใช้บัตรรายการ
ห้องสมุดมหาวิทยาลัยมิชิแกน เรื่องการปรับปรุงบัตรรายการและเตรียมที่จะนำคอมพิวเตอร์
เตอร์มาใช้ในงานบัตรรายการ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล
ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรีเป็นผู้ใช้บัตรรายการกลุ่มใหญ่ ผู้ใช้
ส่วนใหญ่มองประสบความสำเร็จในการใช้บัตรรายการร้อยละ 84 โดยใช้บัตรรายการ
เพื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายจากชั้นเรียน รองลงมาจะใช้บัตรรายการเพื่อทำงาน
วิจัยและเพื่อเหตุผลส่วนตัว ร้อยละ 70 ของการค้นบัตรรายการจะเป็นการค้น
จากบัตรผู้แต่งหรือบัตรชื่อเรื่อง การค้นจากบัตรเรื่องนั้นมีน้อยกว่าร้อยละ 30
ผู้ใช้ใช้รายการชื่อผู้แต่ง ชื่อเรื่อง เลขเรียกหนังสือมากกว่ารายการหัวเรื่องที่ใช้น้อยกว่าครึ่ง
และใช้รายการปีที่พิมพ์ ร้อยละ 36 ส่วนรายการอื่น ๆ ใช้น้อยมาก
นอกจากนั้นยังพบว่าเมื่อระดับการศึกษาของผู้ใช้สูงขึ้น ผู้ใช้จะค้นบัตรรายการจาก
ชื่อผู้แต่งหรือชื่อเรื่องมากกว่าหัวเรื่อง และผู้ใช้ต้องการใช้สิ่งพิมพ์ที่เป็นภาษา
ต่างประเทศกับงานที่ตีพิมพ์มานานแล้วมากขึ้น

Lipetz (1972 : 129-139) ศึกษาการใช้บัตรรายการในห้องสมุด มหาวิทยาลัยเยล เพื่อการปรับปรุงบัตรรายการและเตรียมนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในงานบัตรรายการของห้องสมุด โดยการสังเกตการณ์และการสัมภาษณ์ผู้ใช้ห้องสมุด ทั้งก่อนและหลังการใช้บัตรรายการถึงวัตถุประสงค์ในการค้น ประเภทของบัตรรายการที่ค้น ลักษณะของข้อมูลที่นำมาค้น วิธีการค้น ข้อมูลบนบัตรรายการที่ใช้แรงจูงใจในการค้น และสาเหตุของความล้มเหลวในการใช้บัตรรายการ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีเป็นกลุ่มที่ใช้บัตรรายการมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาปริญญาตรี ส่วนนักศึกษาใหม่จะใช้บัตรรายการน้อยที่สุด ข้อมูลในบัตรรายการที่นักศึกษาใช้มากที่สุดคือ ชื่อผู้แต่ง ชื่อเรื่อง และหัวเรื่อง ตามลำดับ สำหรับวัตถุประสงค์ในการค้นบัตรรายการ แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ

1. การค้นเอกสาร (Document search) โดยผู้ใช้มีสิ่งพิมพ์ที่เจาะจงอยู่แล้ว จะใช้บัตรรายการเพื่อหาตำแหน่งที่เก็บสิ่งพิมพ์ว่าอยู่ส่วนใดของห้องสมุด
2. การค้นจากหัวเรื่อง (Subject search) ผู้ใช้ค้นหาสิ่งพิมพ์ตามเนื้อเรื่องที่ต้องการ
3. การค้นจากชื่อผู้แต่ง (Author search) เพื่อต้องการจะหางานของผู้แต่งที่ตัวเองรู้จักแล้ว และต้องการทราบว่า มีเรื่องใดบ้างในห้องสมุด
4. การค้นทางบรรณานุกรม (Bibliographic search) จะคล้ายกับการค้นเอกสาร เพียงแต่ผู้ค้นต้องการเพียงข้อมูลทางบรรณานุกรมของสิ่งพิมพ์ที่ต้องการเพื่อนำไปเขียนรายการอ้างอิงให้สมบูรณ์

Montaque (1967, อ้างถึงใน Palmer 1972 : 30-31) วิเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้บัตรรายการที่ผ่านมาในสหรัฐอเมริกา ในช่วงปี ค.ศ. 1967-1969 พบว่าแนวโน้มของการวิจัยการใช้บัตรรายการส่วนใหญ่จะศึกษาเกี่ยว

กับผู้ใช้บัตรรายการ วิธีการใช้บัตรรายการ เหตุผลที่ใช้บัตรรายการ ปัญหา
ที่พบในการใช้บัตรรายการ และศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้ประสบความสำเร็จและ
ความล้มเหลวในการใช้บัตรรายการ ผลการวิจัยพบว่าผู้ใช้บัตรรายการส่วนใหญ่
ซึ่งเป็นนักศึกษา ซึ่งถ้าเป็นรายการที่ตัวเองรู้แน่ชัดจะค้นจากบัตรผู้แต่ง และบัตร
ชื่อเรื่องเป็นอันดับรองลงมา ส่วนการค้นด้วยหัวเรื่องจะมีอัตราการค้นใกล้เคียง
กับการค้นจากชื่อผู้แต่งหรือชื่อเรื่อง ข้อมูลที่ใช้นำมาใช้เป็นแนวทางในการค้น
ได้มาจากแหล่งต่าง ๆ เช่น คำบอก รายชื่อเอกสารการอ่าน เชียงอรรถ
บรรณานุกรม ถ้าบัตรมีจำนวนมากผู้ใช้ประสบความสำเร็จมากกว่าบัตรรายการ
จำนวนน้อย บัตรรายการแบบแยกประเภทใช้ได้ดีกว่าบัตรรายการที่เรียงรวมตาม
ตัวอักษร (Montague 1967, อ้างถึงใน ประภาวดี สืบสนธิ 2526 : 111)

สำหรับงานวิจัยการใช้บัตรรายการของนักศึกษาในประเทศไทย ชมภู
โชติจรรย์ (2515) วิจัยเรื่อง "การใช้บัตรรายการของนิสิตนักศึกษาวิทยาลัย
วิชาการศึกษาประสานมิตร" ศรีสุดา บุญชัย (2527) วิจัยเรื่อง "การใช้
บัตรรายการของสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยเชียงใหม่" ปี พ.ศ. 2528
นางเยาว์ ศรีพรมสุข วิจัยเรื่อง "การใช้บัตรรายการของผู้ใช้ห้องสมุดสถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าวิทยาเขตธนบุรี" ปีเดียวกัน ศรีพันธุ์ พิพัฒพันธุ์ วิจัย
เรื่อง "การใช้บัตรรายการในห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล"
และ กาญจนา สุนทรสมบัติ วิจัยเชิงทดลองเรื่อง "ชนิดและจำนวนของรายการใน
บัตรรายการซึ่งมีผลต่อการค้นหาหนังสือ" วิไล อัครดิษฐ์ (2530) วิจัยเรื่อง
"การใช้บัตรรายการของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง" ปี พ.ศ. 2531 พิไลดา
นาคะประทีป วิจัยเรื่อง "การใช้บัตรรายการและการค้นหาหนังสือโดยใช้บัตรรายการ
ในสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยรามคำแหง"

จากการศึกษางานวิจัยทั้ง 7 เรื่องดังกล่าว พบว่านักศึกษามีวัตถุประสงค์ในการใช้บัตรรายการทั้งที่คล้ายคลึงกันในสาระสำคัญแต่แตกต่างกันไปบ้างในรายละเอียดคือ นักศึกษาใช้บัตรรายการเพื่อค้นหาหนังสืออ่านประกอบวิชาที่เรียน เพื่อประกอบการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากชั้นเรียน เพื่อค้นหาหนังสืออ่านตามความสนใจของตนเอง ทั้งงานวิจัยของ สมภู โชติจริยะ (2515) ศรีสุตา บุญชัย (2527) ศรีพันธุ์ พิพัฒพันธุ์ (2528) นางเยาว์ ศรีพรมสุข (2528) และ วิลัย อัครศิษยา (2530) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Palmer (1970 : 2413-A) ส่วนผลการวิจัยของฟิลิปดา นาคะประทีป (2531) พบว่านักศึกษารวมค่าแห่งใช้บัตรรายการเพื่อหาตำแหน่งของหนังสือที่ต้องการในห้องสมุด

สำหรับการใช้รายการต่าง ๆ ในบัตรรายการนั้น สมภู โชติจริยะ พบว่าผู้ใช้ใช้รายการเลขเรียกหนังสือ ชื่อผู้แต่ง ชื่อหนังสือ และหัวเรื่อง ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางเยาว์ ศรีพรมสุข ส่วนผลการวิจัยของศรีสุตา บุญชัย นั้นแตกต่างกันเล็กน้อย กล่าวคือ ผู้ใช้นิยมใช้รายการเลขเรียกหนังสือ หัวเรื่อง ชื่อผู้แต่ง แนวสืบค้น ชื่อเรื่อง ส่วนรายการอื่น ๆ มีการใช้น้อย สำหรับผลการวิจัยของ ศรีพันธุ์ พิพัฒพันธุ์ พบว่ารายการต่าง ๆ ในบัตรรายการที่ใช้มากนั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการใช้ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ เมื่อผู้ใช้ใช้บัตรรายการเพื่อค้นหาเอกสาร สิ่งพิมพ์ที่ต้องการจะใช้รายการเลขเรียกหนังสือ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง และหัวเรื่อง ตามลำดับ และเมื่อผู้ใช้บัตรรายการในการรวบรวมรายชื่อ สิ่งพิมพ์ ผู้ใช้จะใช้รายการชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง หัวเรื่อง และเลขเรียกหนังสือ ผลการวิจัยของ กาญจนา สุคนธมณี นั้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศรีพันธุ์ พิพัฒพันธุ์ ในลักษณะแรกคือนักศึกษาจะใช้รายการเลขเรียกหนังสือ และชื่อเรื่อง มากกว่ารายการอื่น ๆ ผลการวิจัยของวิลัย อัครศิษยา

พบว่า ผู้ใช้จะให้รายการชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง เลขเรียกหนังสือ และแนว
สืบค้น ตามลำดับ ผลการวิจัยของ พิลิปดา นาคะประทีป พบว่า ผู้ใช้
รายการชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง หัวเรื่องและเลขเรียกหนังสือ

สำหรับประเภทของบัตรรายการที่นักศึกษาใช้มากนั้น ไม่ปรากฏใน
งานวิจัยของ ชมภู โชติจริยะ ศรีสุดา บุญชัย และกาญจนา สุนคนมณี ผล
การวิจัยของ นางเยาว์ ศรีพรมสุข พบว่า นักศึกษาจะใช้บัตรชื่อเรื่อง
บัตรผู้แต่ง บัตรเรื่อง และบัตรแจ้งหมู่หนังสือ ผลการวิจัยของ ศรีพันธุ์
พิพัฒพันธุ์ พบว่านักศึกษาใช้บัตรชื่อเรื่องมากกว่าบัตรอื่น ๆ ผลการวิจัยของ
วิไลย์ อัครคิซยา พบว่านักศึกษาใช้บัตรชื่อเรื่อง บัตรเรื่อง และบัตรอื่น ๆ
ตามลำดับ ผลการวิจัยของ พิลิปดา นาคะประทีป พบว่านักศึกษาใช้บัตร
ชื่อเรื่อง บัตรผู้แต่ง และบัตรเรื่อง

สำหรับปัญหาในการใช้บัตรรายการนั้น ชมภู โชติจริยะ พบว่า
ผู้ใช้ห้องสมุดวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร มีปัญหาในการหาหนังสือที่
ต้องการ เนื่องจากมีเลขเรียกหนังสือซ้ำกันแต่ไม่ใช่เล่มที่ต้องการ ศรีสุดา
บุญชัย พบว่าผู้ใช้ห้องสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประสบปัญหาเรื่องที่มีบัตร-
รายการแต่ไม่มีหนังสือบนชั้น ศรีพันธุ์ พิพัฒพันธุ์ พบว่าผู้ใช้ห้องสมุดคณะ
วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ไม่คุ้นเคยกับรายการในบัตรรายการและค้น
รายการผิด เพราะไม่มีประสบการณ์ในการใช้บัตรรายการ ผลการวิจัยของ
นางเยาว์ ศรีพรมสุข พบว่าผู้ใช้ห้องสมุดสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
วิทยาเขตธนบุรี ไม่ใช้บัตรรายการเพราะว่าทราบสถานที่เก็บสิ่งพิมพ์ที่ต้องการ
แล้ว และตัวเล่มจะเข้าใจง่ายกว่าดูบัตรรายการ ส่วนผลการวิจัยของ
วิไลย์ อัครคิซยา นั้นคล้ายคลึงกับผลการวิจัยของ ศรีพันธุ์ พิพัฒพันธุ์ โดย

พบว่าสาเหตุสำคัญที่นักศึกษารามคำแหงไม่ใช้บัตรรายการนั้นเพราะไม่มีความรู้ในเรื่องการใช้บัตรรายการ ผลการวิจัยของฟิลิปดา นาคะประทีป พบว่าปัญหาที่นักศึกษารามคำแหงพบก็คือ บัตรรายการในห้องสมุดให้ข้อมูลที่กว้างเกินไป เช่นหัวข้อเรื่องกว้างเกินไป การขาดรายการโยงการแสดงผลประเภทและตำแหน่งของหนังสือไม่เด่นชัด บัตรรายการของสิ่งพิมพ์ทุกชนิดไม่ได้รวมกัน ทำให้ไม่สะดวกในการใช้

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการใช้บัตรรายการที่ผ่านมาสรุปลงได้ว่า ปัญหาในการใช้บัตรรายการเกิดขึ้นจาก

1. ปัญหาที่เกิดจากตัวผู้ใช้ เช่น ผู้ใช้รู้จักวิธีใช้ประโยชน์จากบัตรรายการมากน้อยต่าง ๆ กัน กับวิธีเลือกใช้รายการแต่ละส่วนของนักศึกษาแต่ละสถาบันและแต่ละกลุ่ม
2. ปัญหาที่เกิดจากห้องสมุดในการบริหารงานเทคนิค เช่น มีบัตรรายการแต่ไม่มีหนังสือบนชั้น ซึ่งอาจจะเกิดจากการที่ห้องสมุดไม่มีการสำรวจหนังสือประจำปี มีเลขเรียกหนังสือซ้ำ ไม่บัตรโยง การพิมพ์บัตรและการเรียงบัตรที่ไม่ถูกต้อง เป็นต้น

จากความสำคัญของบัตรรายการที่เป็นเครื่องมือช่วยค้นที่สำคัญสำหรับผู้ใช้ห้องสมุด และจากการที่ต้องใช้เวลาและค่าใช้จ่ายสูงในการทำบัตรรายการนั้น ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการใช้บัตรรายการของนักศึกษาในหอสมุดจอห์น เอฟ. เคนเนดี ถึงการใช้บัตรรายการเป็นเครื่องมือในการค้นหาหนังสือในห้องสมุดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาการใช้บัตรรายการ วัตถุประสงค์การใช้บัตรรายการ ประเภทของบัตรรายการ และการใช้รายการต่าง ๆ ในบัตรรายการของ นักศึกษา ในหอสมุด จอห์น เอฟ. เคนเนดี สำนักวิทยบริการ ตลอดจนข้อมูล ที่นำมาใช้ค้นและแหล่งที่ได้ข้อมูล
2. ศึกษาความสำเร็จในการใช้บัตรรายการของนักศึกษาในหอสมุด จอห์น เอฟ. เคนเนดี สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. ศึกษาปัญหาในการใช้บัตรรายการของนักศึกษา ในหอสมุด จอห์น เอฟ. เคนเนดี สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สมมติฐานในการวิจัย

1. ประเภทของบัตรรายการและรายการต่าง ๆ ในบัตรรายการที่ ใช้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการใช้บัตรรายการ และข้อมูลที่นักศึกษานำมาใช้ค้น
2. ความสำเร็จในการใช้บัตรรายการของนักศึกษา ขึ้นอยู่กับ ความรู้เรื่องการใช้บัตรรายการและการใช้ห้องสมุด

ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรอิสระ

1. วัตถุประสงค์ในการใช้บัตรรายการ
2. ข้อมูลที่นำมาใช้ค้น และแหล่งที่ได้ข้อมูล
3. ความรู้ในการใช้บัตรรายการ และการใช้ห้องสมุด หมายถึงการ เรียนรู้วิชาการใช้ห้องสมุดโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง

ตัวแปรตาม

1. ประเภทของบัตรรายการที่ใช้
2. รายการต่าง ๆ ในบัตรรายการที่ใช้
3. ความสำเร็จในการใช้บัตรรายการ
4. ปัญหาในการใช้บัตรรายการ

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาการใช้บัตรรายการนี้ จะศึกษาเฉพาะในหอสมุด จอห์น เอฟ. เคนเนดี สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เท่านั้น นักศึกษาที่เป็นกลุ่มประชากร คือ นักศึกษาทั้งระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ที่ยังคงสภาพเป็นนักศึกษาในปีการศึกษา 2534 ที่เข้าใช้ห้องสมุดและกำลังใช้บัตรรายการอยู่ ประมาณ 300 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และผ่านการทดสอบ (Pretest) กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว
2. การแจกแบบสอบถาม จะแจกให้กับนักศึกษาที่กำลังใช้บัตรรายการอยู่ หรือเพิ่งใช้บัตรรายการเสร็จใหม่ ๆ โดยเริ่มแจกแบบสอบถามตั้งแต่วันจันทร์ที่ 2 กันยายน ถึงวันศุกร์ที่ 11 ตุลาคม 2534 ตั้งแต่เวลา 9.00 - 12.00 น. และ 13.00 - 16.30 น. เว้นวันหยุดราชการ ใช้เวลาเก็บข้อมูลประมาณ 6 สัปดาห์

3. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงการใช้นิตรรายการของนักศึกษาในหอสมุด จอห์น เอฟ. เคนเนดี ในด้านวัตถุประสงค์ในการใช้นิตรรายการ ประเภทของนิตรรายการที่ใช้ การใช้นิตรรายการต่าง ๆ ในนิตรรายการ และข้อมูลที่น่ามาใช้ค้นตลอดจนปัญหาที่นักศึกษาพบในการใช้นิตรรายการซึ่งจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงงานในการทำนิตรรายการ เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้นิตรรายการเป็นเครื่องมือในการค้นหาหนังสือในห้องสมุด หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ความสำเร็จในการใช้นิตรรายการของนักศึกษา จะเป็นแนวทางในการจัดให้บริการเครื่องมือช่วยค้นอื่น ๆ เข้าห้องสมุด เพื่อให้นักศึกษาได้เข้าถึงแหล่งสารนิเทศอื่น ๆ ที่มีอยู่ในห้องสมุดได้มากยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย